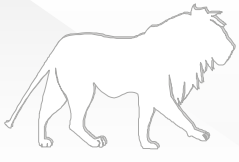

השבת

של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצה מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

ויגש אליו יהודה... (מד, יח)

וזה בחינת ויגש אליו יהודה, שעיקר התיקון על ידי שנתקבץ יהודה ויוסף שהם העיקר, בחינת משיח בן דוד שבא מיהודה ומשיח בן יוסף. כי דוד בחינת תהלים שנאמר בעשרה מיני נגינה שהם בחינת שמחה, כי הוא נעים זמירות ישראל, כי התלהבות השמחה שבלב שזה בחינת יוסף בחינת בית יוסף להבה, עיקר התגלותו הוא על ידי דבורי תודה והודאה שזה בחינת דוד שרוה להקדוש-ברוך-הוא בשירות ותשבחות, כי הדבור יש לו כח גדול, ועל ידי זה עיקר התגלות השמחה, בחינת שמחה לאיש במענה פיו, וכתוב דאגה בלב איש ישחנה ודבר טוב ישמחנה. וזה בחינת ושפתי רננות יהלל פי דייקא שכל זה בחינת דוד שיצא מיהודה שנקרא על שם הודאה, כמו שכתוב הפעם אודה את ה' (לקוטי הלכות - הודאה ו' - מו).

ועתה אל תעצבו... (מה, ה)

כל מי שבא אל הצדיק בתוך כלל הקבוץ הוא גם כן בכלל צדיק. כי באמת ועמך כולם צדיקים. כי יש בכל אחד מישראל נקדת האמת שהוא בחינת צדיק, ששם מקור השמחה בחינת שמחו צדיקים בה'. אך מחמת מרידת הגלות בכלל ובפרט נעלם בחינת צדיק שיש אצל כל אחד. אבל תיכף שמתקבצים אל הצדיק שהוא איש אשר רוח בו, מאיר בחינת נקדת צדיק שיש אצל כל אחד. ועל ידי זה נתרבה השמחה בחינת אור צדיקים ישמחו. וזה בחינת מה שאמר יוסף לאחיו: ועתה אל תעצבו, כי מאחר שזוכין להתקבץ יחד אל הצדיק האמת בחינת יוסף, בוודאי אין להתעצב עוד רק צריכים לשמח הרבה, בחינת ברבות צדיקים ישמח העם (לקוטי הלכות - הלכות ברכת הודאה ו' - אות מב לפי אוצר היראה - צדיק - סה).

כי למחיה שלחני אלקים לפניכם... (מה, ה)

כמו שאמרו רבותינו ז"ל שנתפזרו השבטים בכל שערי מצרים לבקש את יוסף במסירת נפש אם ליהרג חס ושלום וכי' וזה היה תיקון למה שפגמו תחילה בכבוד יוסף הצדיק. עד שעל ידי זה זכו שנתודע להם יוסף וזכו לכל טוב על ידו, בבחינת כי למחיה שלחני אלקים לפניכם וכי'. כמו כן צריכין בכל דור ודור לשוטט ולבקש מאד מאד את הצדיק האמתי בחינת יוסף בכל מיני חיפוש במסירת נפש ממש. כי עיקר החיות והקיום והשארית של כל ישראל וכל העולמות התלויים בהם, הכל על ידי הצדיק האמת בחינת יוסף שזוכין ישראל לבקשו עד שמוצאין אותו ומתקרבים אליו. ועל ידי זה זוכין לגאולה שלימה ולהשיר שיתער לעתיד. אשרי הזוכה ומחכה ומשתוקק לזה באמת (לקוטי הלכות - הלכות כבוד רבו ג' - אות כב לפי אוצר היראה - צדיק - קלט).

והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים... (מה, יג)

... 'כבודי' דייקא - שזכה להעלות הכבוד דקדשה במצרים. ועל כן יומהרתם והורדתם את אבי הנה'. כי אין לו להתיירא עוד מזההמת מצרים שלא יתגברו על בניו, מאחר שכבר הקדמתי לפניכם וזכיתי להעלות הכבוד מוילותא (דגלותא) על כן בוודאי מעתה יוכלו בני ישראל להתקיים שם עד שיצאו משם ויעלו את הכבוד, כי עיקר הגלות הוא מה שהכבוד דקדשה נפל אליהם. ועל כן אמר להם: והגדתם לאבי את כל כבודי וכי' שגם עתה זכיתי להעלות הכבוד. ועל ידי זה אין להתיירא מהם עוד, כי בכחו יוכלו להתקיים עד הגאולה עד שיחזור הכבוד לישראל בשלמות (לקוטי הלכות - הלכות בציעת הפת ה' - מג).

אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה... (מו, ד)

... ומובן בספרים שבזה הפסוק מרמז כל סוד גלות ישראל, ועיקר הוא גלות הנפש כל העלויות והירידות העוברים על איש הישראלי, שזה עיקר סוד הגלות והגאולה שהכל בבחינת אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה, שזהו בחינת ירידה תכלית העליה, כמובא. והעיקר הוא התחזקות שצריכין להתחזק מאד מאד בתקף התגברות מרידות הירידה עד שנדמה שכמעט כמעט חס ושלום, שדייקא משם ירחם עליו ה' יתברך ויושיעו ויקרבו אליו כי לא יטוש ה' את עמו וכי'. וכמו שכתוב: אם אמרתי מטה רגלי חסדך ה' יסעדני וכי'. וכתוב: ואמר אבד נחמי ותוחלתי מה' זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל חסדי ה' כי לא תמנו כי לא כלו רחמינו חדשים לבקרים וכי'. וכן בפסוקים רבים, ובפרט בדברי רבותינו ז"ל מבאר שדייקא כשישראל הם בתכלית הדחקות והצרה חס ושלום, אז דייקא יש סבר ותקוה לישועה גדולה. וכמו שאמרו במדרש על פסוק ועלה 'מן הארץ' דייקא, עיין שם. וכן הוא בפרטיות בכל אדם ובכל זמן, כי ה' יתברך מהפך המכה לרפואה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל וכל זה מרמז בפסוק: אנכי ארד וכי' (לקוטי הלכות - הלכות שילוח הקן ה' - כג).

סיפור

(כוכבי אור - אותות ומופתים, כו)

פעם אחת היה רבינו ז"ל בחרף על ברית מילה, ובא איש אחד וקבל לפניו אודות בתו אשר פתה אותה ערל אחד להמיר דתה, רחמנא לצלן, ונאבדה. וכבר חיפש אותה בכל הכפרים ולא מצאה. ויאמר לו רבינו ז"ל שנמצאת אצל הכומר דעירו, אשר לא עלה על דעתו שהכומר יעשה לו זאת, יען כי חי אתו בטוב מאד ואמר אל רבינו ז"ל איך הולכים לבקשה. והשיב לו שישעו שני אנשים תכף עם עגלת-החרף סמוך לבית הכומר ובתו תעמד בחוף, וכשתראה אותם תכף תתרצה לנסע עמם לביתה.

וכך הוה.

ואדמו"ר ישב עוד על סעדת ברית מילה. וכשנודע הדבר להערלים דשם, לקחו מקלות וקרדמות לילך ללחם עם היהודים אשר לקחו את הנערה מבית הכומר, ולקחתה בחזרה בחזקה ונפל על היהודים פחד גדול. ואמר רבינו ז"ל שלא יפחדו רק יקחו בידם גם כן מקלות ולצאת כנגדם ויפחדו הערלים מהם וילכו להם וכך הוה. כשראו הערלים את מעט היהודים יוצאים כנגדם גם כן במקלות הלכו להם, אף שלא היה שום דרך הטבע לזה. ואחר כך השתדל רבינו ז"ל לשרך אותה עם בחור בעל מלאכה אחד סנדלר משם, והזהיר להבחור ואמר: תשמר את עצמך אם ידמן לך איזה קטטה עמה שלא תביישה בבזיון הזה שרצתה להמיר דתה, ובעבור זה אני מבטיחך שיהיה לך ממנה בנים טובים. וכן הוה שנולדו לו ממנה בנים טובים רבנים לומדים מפלגי תורה.

שיחות

(מרי ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

רבי ישראל משורר ניגון של רבי אברהם בר נחמן: "בך רבינו נגילה, בך רבינו נשמחה, בך רבינו נגילה ונשמחה בך...". הוי, אם היינו מרגישים טיפה מן הים איך שאנחנו צריכים לשמח. ורבינו הקדוש מרמז לנו ברמזים קצרים, מרמז לנו: שמחה, שמחה, שמחה. רקודים, רקודים, רקודים. רבי אברהם בר נחמן הוא עשה ניגונים, הוא היה איש קדוש צדיק, איש אמת, אמת ברור, לא שקר. הוא עשה בכל פעם ניגון אחר. זה הניגון של רבי אברהם בר נחמן, העולם לא יודעים, הם חושבים שזה הניגון היה קיים. לא, רבי אברהם בר נחמן הוא גילה את הניגון הזה! הביאו ניגון חדש והוא שמע את הניגון, אז הוא לקח את הניגון, "זה טוב שבביל לנגן 'בך רבינו נשמחה'", והוא הוסיף את המלים ועד היום נשאר הניגון וכל העולם מנגנים עכשיו "בך רבינו נגילה", הם יודעים שזה הניגון הוא של ברסלב!

